

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. december 16. napján kelt 62.P.25.515/2016/5. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes portálon a ... napján ugyanott megjelent „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel, a cikk címe alatt, az eredeti cikkel egybeszerkesztetten elhelyezve, 8 napon belül 30 napra, továbbá mindaddig, amíg a hivatkozott cikk az internetes oldalon megtalálható, tegye elérhetővé kommentár nélkül az alábbi helyreigazító közleményt: „Helyreigazítás: Az internetes portálunkon ...-án „...” címmel megjelent cikkben azt a való tény, hogy felperes neve, a ... ..., az ... 2 alkalommal (utoljára ...) külpolitikai kérdésekről beszélgetett ..., a ... újságírójával, abban a hamis színben feltüntetve híreszteltük, mintha felperes neve köze lenne a ...-án ... történt rendőrgyilkossággal gyanúsított ... és a hozzá köthető ... elnevezésű szervezethez.” Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget, továbbá a magyar Államnak - külön felhívásra - 36.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalt Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (2) és (6) bekezdéseire, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdésére, 10. §-ára, 12. § (1) bekezdésére, a Pp. 342. § (1) és (2) bekezdésére, 343. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére, 164. § (1) bekezdésére, a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásokra.

Rögzítette, hogy a sajtó-helyreigazítási per sajátosságai alapján az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a per tárgyát képező cikkben szereplő kijelentések a valóságnak megfelelnek, nem tüntették fel azokat hamis színben, illetve nem híreszteltek valótlan tényeket. A PK. 12. számú állásfoglalásra figyelemmel a felperes helyreigazítási kérelmének és a cikknek az egészét, teljes tartalmát vizsgálta. Utalt a PK 14. számú állásfoglalásra és arra, hogy a perbeli esetben az alperesi sajtószerv egy olyan híresztelését kellett vizsgálnia, amely a ...-n, illetve a ... megjelent tartalmat interpretálja.

Megállapítása szerint a felperes által kifogásolt cikk olyan tartalmat híresztel, mely szerint a ...-i tragikus rendőrgyilkosságot követően a felperes a rendőrgyilkos által szervezett kiképző tábor egyik parancsnokával tárgyalt, egyeztetett, aki szoros kapcsolatban áll a gyilkosságot elkövető ... .. nevű mozgalmával. A cikk egészét vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az olyan tartalmat közvetít az olvasók felé, hogy egy titkos, a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható, ahhoz köthető tárgyalásról van szó. A perbeli írás arról próbálja meggyőzni az olvasót, hogy a felperes és a pártja kifejezetten szoros kapcsolatban van a rendőrgyilkossággal, abban érintett lehet. A cikkben használt kifejezetten aktív cselekvőséget magukban hordozó szavak, a „tárgyal”, „egyeztet”, „lebukik” és a cikk címe is ezt erősítik.

Az alperesi védekezésre tekintettel vizsgálta azt, hogy a helyreigazítási kérelem pontosan milyen tartalmú volt és az megfelelt-e a jogszabályi előírásoknak. Utalt arra, hogy a helyreigazítási kérelemnek lényegre törően, minél tömörebben kell tartalmaznia azon információkat, amelyekkel a sajtó által közölt jogsértő tartalom korrigálható. A felperes helyreigazítási kérelme pedig nem csupán az újságíróval való találkozás időpontját kifogásolta, hanem a cikk azon tartalmát is, hogy a felperesnek bármiféle köze lenne a rendőrgyilkossághoz, a gyanúsítotthoz, a ... nevű szervezethez. Kifejezetten hangsúlyozta azt is, hogy a felperes egy újságíróval találkozott és nem tudott arról, hogy ... és ..., vagy a ... között bármilyen kapcsolat volt.

Megállapítása szerint az alperesek nem tudták bizonyítani, hogy a per tárgyát képező cikkben szereplő kijelentések a valóságnak megfelelnek, hogy nem tüntették fel hamis színben a valóságot, illetve nem híreszteltek valótlan tényeket, a védekezésüket pusztán a helyreigazítási kérelem vélt hiányosságaira alapították, amit nem fogadott el.

Utalt arra, hogy az átlagolvasó szemével kellett vizsgálnia a sérelmezett cikket, amely alapján az volt rögzíthető, hogy a cikkben a felperesre vonatkozóan valós alapokon nyugvó olyan tényállítások szerepeltek, melyek hamis látszatot keltettek. A bizonyítékokat mérlegelve arra a meggyőződésre jutott, hogy a cikk egésze azt a hamis látszatot kelti és a ...-ra, valamint a ... hivatkozva híreszteli, hogy a felperesnek köze lenne a ...-án ... történt rendőrgyilkossághoz, a bűncselekménnyel gyanúsított ... és a hozzá köthető ... elnevezésű szervezethez. Megállapítása szerint még az alperes által csatolt ...-n megjelent írás is a felperesi álláspontot támasztotta alá.

A helyreigazító közlemény szövegének meghatározásakor figyelemmel volt a PK 15. számú állásfoglalásban szereplő követelményre: nem tartotta elegendőnek a sajtószerv által önként közölt helyreigazítást, mert az - megítélése szerint - alkalmatlan volt a sajtó-helyreigazítás céljának elérésére. Rámutatott arra, hogy amennyiben pusztán az újságíróval való találkozás időpontja kerülne helyesbítésre, az nem hogy nem töltene be a sajtó-helyreigazítás törvényi szerepét, hanem még inkább felerősítené az általa ismertett hamis látszatot.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperesek éltek fellebbezéssel, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérték.

Hivatkoztak arra, hogy a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a felek által

előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz a bíróság kötve van.

Utaltak a PK 13. számú állásfoglalás II. pontjára előadva, hogy a felperes a bíróságtól a sajtóhelyreigazítási perben csak azoknak a tényállításoknak a helyreigazítását kérheti, amelyeket a Pp. 342. § (1) bekezdésében meghatározott 30 napon belül a sajtószervhez megérkezett írásbeli kérelmében megjelölt. Ennek hiányában a peres eljárás során előterjesztett igények tekintetében a sajtószerv meg lenne fosztva attól a lehetőségtől, hogy önkéntes helyreigazítást tegyen közzé. A helyreigazítás tehát kizárólag a felperes által eredetileg megküldött kérelem keretein belül történhet. Utaltak az Smtv. 12. § (1) bekezdésre és arra, hogy a felperes helyreigazítási kérelme valótlan tény állítását sérelmezte, ehhez képest az elsőfokú bíróság olyan ítéletet hozott, amelyben való tények hamis színben való feltüntetése miatt kötelezte az alperest újabb helyreigazítás közzétételére. Hivatkoztak arra, hogy bár a bíróság - a PK 15. számú állásfoglalásnak megfelelően - a helyreigazító közlés szövegét belátása szerint állapíthatja meg, ez nem jelent teljes szabadságot és kötve van a kérelem korlátaival.

Megítélésük szerint az elsőfokú bíróság jogalap nélkül túlterjeszkedett a helyreigazítási kérelmen, majd a kereseti kérelmen is azzal, hogy egy valótlan tényállításra hivatkozással megindított sajtóhelyreigazítás iránti perben való tények hamis színben való feltüntetése miatt kötelezte az alperest közzétételre.

Megítélésük szerint a PK 15. számú állásfoglalás I. pontja nem hatalmazza fel a bíróságot arra, hogy a kereseti kérelem és a helyreigazítási kérelem határait átlépve a való tényállításhoz képest hamis színben való feltüntetés miatt állapítson meg helyreigazítási kötelezettséget. E vonatkozásban a felperes sem módosíthatja kereseti kérelmét. Véleményük szerint peres eljárásban a két törvényi tényállás közötti átjárásra már nincs jogi lehetősége a bíróságnak. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróságnak azért is el kellett volna utasítania a keresetet, mert a felperes a helyreigazítási kérelmében egyetlen tényállítást sérelmezett, mégpedig a találkozói időpontját, amelyben tévedését elismerte és a helyreigazítási kérelem kézhezvételét követően másnap helyreigazítást tett közzé a sérelmezett cikk elején.

A felperes a helyreigazítási kérelmében más valótlan tényállítást nem jelölt meg, valós tények hamis színben való feltüntetésére nem hivatkozott, így a közölt helyreigazításra tekintettel kereseti kérelme okafogyottá vált, az alperesek a perre nem adtak okot.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság a perben a tényállást teljes körűen feltárta, a feltárt bizonyítékokból teljes mértékben okszerű következtetéseket levonva hozta meg ítéletét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl sem a helyreigazítási kérelmen, sem a kereseti kérelmen, mindkettőben ugyanis pontosan megjelölte, hogy melyek az általa sérelmezett alperesi közlések.

Közel sem igaz, hogy kizárólag az újságíróval való találkozás pusztán időpontját kifogásolta, azt is pontosan leírta, hogy ezekhez képest mik a valós tények. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény szövegét is megfelelően alakította ki, amire a PK 15. számú állásfoglalás értelmében lehetősége volt. Helyreigazítási kérelmében - annak tartalmát tekintve -, nemcsak azt sérelmezte, hogy a cikkben megjelölt személlyel a ... rendőrgyilkosság időpontjához képest mikor találkozott, hanem azt is, hogy az alperesi írás egyértelműen azt sugallja, hogy nem pusztán politikus-újságíró beszélgetést, hanem egy bensőségebb, jóval közelebbi viszonyt feltételező egyeztetést folytatott az illetővel és tudott arról, hogy ő a magát ... nevező szervezettel ápol kapcsolatot. Az egész írás azt sugallta, hogy a ... rendőrgyilkossághoz köze volt. Ez a sérelem az ezzel kapcsolatos igénnyel együtt a helyreigazítás szövegéből egyértelműen kitűnik.

Megjegyezte, hogy az alperes által helyreigazításként közölni kívánt szöveg még az eredeti szövegnél is komolyabb sérelmet okozna számára. Azt leírni ugyanis, hogy a rendőrgyilkossággal kapcsolatba hozható szervezethez köthető személlyel a bűncselekmény elkövetése előtt egyeztetett, egyértelműen az abban való még aktívabb részvételt állítaná róla.

Az alperesi fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és az abból levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A felperes a perben sajtó-helyreigazítás iránti igényt kívánt érvényesíteni, amely ugyan szoros kapcsolódást mutat a személyiségvédelem polgári jogi szabályaihoz, azonban az erre vonatkozó igény érvényesítésére az általános személyiségvédelmi pertől eltérő speciális eljárási rend keretében kerülhet sor.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről, bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A Pp. 342. § (2) bekezdése szerint a határidőben kért helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfолható.

A 343. § (1) bekezdése szerint, ha a médiatartalom szolgáltató a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél ellene keresetet indíthat.

A sajtó-helyreigazítás iránti eljárás során tehát kiemelt jelentősége van a helyreigazítás iránti kérelem tartalmának, a sajtó ugyanis csak azoknak a tényállításoknak a helyreigazítására köteles, illetve kötelezhető, amelyeket a jogosult a hozzá eljuttatott nyilatkozatában megjelölt. A sajtó-helyreigazítási igény tartalmát utóbb már csak szűkítően lehet változtatni.

A sajtó-helyreigazítási kérelem tartalmát illetően követelmény, hogy a jogosult jelölje meg a közleményt, igényelje a helyreigazítást, rögzítse a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállításokat és közölje a való tényeket. A helyreigazítási kérelemből tehát ki kell tűnnie, hogy a jogosult a kifogásolt sajtóközlemény mely tényállításának helyreigazítását mire - annak valótlanúságára, vagy a való tények hamis színben való feltüntetésére - tekintettel kéri.

A sajtó-helyreigazítási perben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a médiatartalom szolgáltató a helyreigazítást jogosan tagadta-e meg. Ebből a szempontból szintén kiemelkedő jelentősége van a helyreigazítás tartalmának, hiszen az képezheti alapját az alperes azon megfontolásának, hogy a helyreigazítási kérelemnek eleget tesz-e, vagy sem, illetve a keresetben megjelöltektől függ az alperes bizonyítási kötelezettsége is.

A felperes az alperesekhez eljuttatott helyreigazítási kérelmében olyan tartalmú helyreigazító közlemény megjelentetését kérte, mely szerint „Az internetes portálunkon ...-án „...” címmel megjelent cikkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve a ... a ... által elkövetett rendőrgyilkosság után találkozott a ... kapcsolatban hozott ... újságíróval.

A valóság ezzel szemben az, hogy ... felperes neve ..., tehát hónapokkal a ... által elkövetett rendőrgyilkosság előtt találkozott utoljára és nem tárgyalt, nem is egyeztetett vele semmiről, hanem mint ... beszélgetett vele mint újságíróval a ... külpolitikájáról. Arról, hogy ... és ..., vagy a ... között bármilyen kapcsolat volt, felperes neve az említett személlyel való találkozásakor nem is tudott."

A bíróság a perben ezen előzetes helyreigazítási kérelem, illetve az ezzel egyező tartalmú kereseti kérelem keretei között vizsgálhatta azt, hogy az alperesi sajtószerv a perbeli médiatartalomban

valótlan tény híresztelt-e. Tartalmuk szerint pedig azok valótlan tény híreszteléseként konkrétan a találkozó időpontjára vonatkozó közlést jelölték meg, e vonatkozásban rögzítette a felperes a való tényeket, míg a felperes által közzétenni kért helyreigazító közlemény további része arra mutat rá, hogy a felperesi álláspont szerint mi a valóság. A bíróság vizsgálódásának kereteit tehát a fentiek adták meg.

Tekintettel arra, hogy a felperes előzetes helyreigazítási kérelme, illetve keresete való tény hamis színben való feltüntetésének orvoslására nem irányult, az érdemi vizsgálat tárgyát nem is képezhette.

Az I. rendű alperes nem vitatta, hogy a találkozó időpontját illetően a sérelmezett írás valótlanságot állított, arra ugyanis nem a rendőrgyilkosságot követően, hanem azt megelőzően került sor. Ebben a körben a helyreigazítási kötelezettségének a helyreigazítási kérelem megérkezését követően nyomban eleget is tett. Ezt meghaladóan azonban a helyreigazítási közleményben megjelölt egyéb tényállítások valótlanságát vitatta. A perben pedig a felperest terhelte az általa állított tények valóságának bizonyítása.

A felperes arra vonatkozóan, hogy a ... való találkozása során miről esett szó, **(tanú1)**, a ... jelentette be tanúként. A tanú csupán arról tudott számot adni, hogy ... egy interjú kérelemmel kereste meg őt, ezt követően 2015 közepe táján találkozott is vele, majd - miután a felperes azt vállalta - az ... szervezte meg az interjút. Ezen előadás azonban a felperes által sem vitatottan a két találkozó közül az elsőre vonatkozott, míg a második - a per tárgyát képező találkozóról - **(tanú1)** beszámolni nem tudott, ugyanis azt nem ő szervezte.

Mindezekből kifolyólag a felperes a perben nem tudta bizonyítani azt, hogy a perbeli találkozó alkalmával közte és ... között miről volt szó, mint ahogy az sem nyert bizonyítást, hogy nem volt tudomása arról, hogy ... és ..., vagy a ... között bármilyen kapcsolat lenne.

A PK 15. számú állásfoglalás I. pontja szerint, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét és ennek közlésére az alperest határidő tűzésével kötelezi. Ahogy az állásfoglalás is utal rá, a helyreigazítás szövegének a meghatározására a kérelem és az ellenkérelem korlátai között van lehetőség.

Az alperesek fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes köteles a II. rendű alperes részére első- és másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján figyelemmel a Pp. 239. §-ában írt rendelkezésre is. A II. rendű alperes perköltsége jogi képviselője munkadíjából tevődik össze, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (3), (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg. A sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 42. § (1) bekezdés b) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján számított 84.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére szintén a felperes köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának megfelelően.

Budapest, 2017. március 2.

. Kovács Éva s.k.  
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.  
bíró

Dr. Rápolti Barbara s.k.  
bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő